

РЕШЕНИЕ

№ 24171

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4078** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на Х. Б., гражданин на К. М., [дата на раждане] с паспорт №FD4530691 срещу ОТКАЗ за издаване на виза №RBA 2500000V от 25.03.2025г. за издаване на виза тип „Д“ постановен от Ръководителя на Консулска служба в Посолството на РБ в Р., К. М. по заявление №RBA 2500000V от 06.01.2025г..

На първо място се релевира допустимост на обжалването с оглед на обстоятелството, че макар да се касае за виза тип „Д“, отказът за издаването на същата е в нарушение на чл.8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, тъй като засяга правото на семеен живот на апликанта. Същият е съпруг на българската гражданка С. Б.. По основателността на жалбата се изтъква, че отказът е базиран на неверни изводи за формалност на брака. Изразява се несъгласие с тази констатация вкл. с това, че двамата съпрузи са дали противоречиви данни. Подчертава се, че лицата са се запознали при едно от посещенията на оспорвания в РБ и по точно в хотела, където М. е била рецепционист. Пояснено е, че макар да имат възрастова разлика от 15 години, това автоматично не прави брачното отношение неистинско. Самата съпруга при предходен брак е имала подобна разлика. Визира се, че освен граждански брак от 06.12.2024г. преди това е направен и религиозен ритуал, видно от свидетелството от 13.11.2024г. на районното мюфтийство –С.. От запознанството през месец май 2024г. до брака – лицата са поддържани непрекъсната дистанционна връзка. С оглед това –се сочи, че изводите в отказа са неверни, същият е материално незаконосъобразен, поради което се моли да се отмени.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А.. Позовава се на разпита на съпругата С. Б. и на другия свидетел – К. М.. Претендира разноски по списък на л.84 от 2410лв.-2400лв. адвокатски хонорар и 10лв. разноски по делото.

Ответната страна, чрез юрк.К. явила се в първото по делото заседание- оспорва жалбата.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 08.04.25г. по отношение постановен акт от 25.03.2024г., от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия и макар да се касае за отказ за издаване на виза тип Д /при който има недопустимост за съдебно оспорване по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ/, то направените доводи и твърдения за нарушение на чл.8 от ЕКПЧ –релевират допустимостта на жалбата, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление №RBA 2500000V от 06.01.2025г..Към същото е представено удостоверение за сключен граждански брак от 09.12.2024г. между С. М. и Х. Б. –л.10, удостоверение за религиозен ритуал от М. на л.10 гръб, договор за продажба на държавен имот на В. А. –баща на С. Б., удостоверение за предходния брак на С. М./Б. с П. М. /19 години разлика в полза на съпруга/, данни за трудовата заетост на С. Б., копие от страници от паспорта на Х. Б., по–млад от съпругата С. Б. с 15 години и др., за чиито превод и съдържание страните не спорят.

Въз основа на заявлението е постановен отказ по стандартен формуляр, в който е отбелязано чл.10, ал.1, т.24 от ЗЧРБ „основателни съмнения, че бракът е сключен формално, с цел получаване на пребиваване в РБ, тъй като съпругата дава противоречиви сведения, свързани с подробности за брака им“.

Представена е заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи, с която същият упълномощава с правото да вземат решения за отказ за издаване на визи в т.4 конкретно ръководителите на дипломатическите и консулските представителства. Съответно ако те остъсват – това се прави от определено от ръководителя лице - т.5.

С определението за насрочване №16622 от 15.05.2025г. на л.54 на страните е указана доказателствената тежест вкл. на жалбоподателя за изложените в жалбата обстоятелства, а на ответника –за изложените в оспорения акт.

В съдебното производство са приобщени данни от направената съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ и ДАНС. Видно от становище на ДМ на л.67 от 05.02.2025г. същото е отрицателно, тъй като при извършена проверка и беседа със съпругата са възникнали съмнения за фиктивността на брака. Имало е противоречиви сведения за запознанството и начините на общуване.

От ДАНС е изразено положително становище, видно от писмо на л.70.

Представена е към делото докладна записка от Началник 02 ГЛ-АОЧ-СМЗ-ОМ-СДВР до Началника на отдел Миграция, видно от която на 21.01.2025г. в 11.15ч. в сградата на отдел Миграция е проведена беседа със С. Б., при което същата е дала противоречиви сведения. Напр. първоначално е заявила, че са се запознали в хотел „А.“ преди 10 месеца, а впоследствие променила на хотел „Шанс“ преди 8 месеца. Посочила е, че не познава семейството на съпруга си, отговаряла е на въпросите за комуникацията между тях уклончиво. За общи деца е казала, че не са говорили и не знае. Подчертано е, че имат възрастова разлика от 15 години. Представено е и сведението на л.81, попълнено при посочената беседа лично от съпругата. Видно от същото –са се запознали преди 8 месеца в хотел „Шанс“, където е работила като рецепционист. Имали общи планове, той да дойде в РБ, където да работи и да живеят в нейното жилище.

В съдебното производство е разпитана С. Б.. Видно от протокола от 06.06.2025г., на л.71, където е

разпита ѝ, същата се е запознала със съпруга си в хотел „Шанс“, където е била рецепционист, а той гост. Зародили се отношения, след което той е идвал няколко пъти в РБ с туристическа виза, взели решение да сключат брак вкл. религиозен. Запознала го е с роднини и приятели. Описва го като добър и възпитан човек. За разликата във възрастта обяснява, че това не е проблем като с първият ѝ съпруг, също е имало подобна ситуация, като той е бил по-възрастен от същата с 21 години. В отдел „Миграция“ е ходила и е била разпитвана като е обяснила същото като пред съда. След представянето на докладната записка и сведението –свидетелката е преразпитана. Същата в с.з. на 11.07.2025г. визира как по-точно са общували. Допуска, че неправилно е била разбрана за хотела, защото първоначално е работела в „Шанс“, където са се запознали, а сега работи в „А.“. Разпитана е и свидетелката К. М.- приятелка на С. Б.. Тя категорично не приема, че бракът е фиктивен и разяснява, че е излизала със семейството като всеки път съпругът е държал ръката на съпругата си. Бил е много мил, познавал се е със сина на С.. Докато е бил в М. са общували по интернет и го е виждала. Споделя, че много се обичат и разликата във възрастта не е проблем.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкцията на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от посочената по горе заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи, с която същият упълномощава с правото да вземат решения за отказ за издаване на визи в т.4 конкретно ръководителите на дипломатическите и консулските представителства- се прави извода, че отказът е постановен от компетентен орган.

Относно процесуалната законосъобразност трябва да се съобрази, че се касае за отказ по стандартен формуляр, където има мотив за противоречиви данни от страна на съпругата при проведената беседа, поради което от ДМ са направили извода за фиктивен брак и са дали отрицателно становище. Становището на ДАНС от друга страна е положително. Тези становища не подлежат на отделен съдебен контрол, като същият се осъществява в производство по издаване на виза /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о./.

Следва да се има предвид, че видно от [т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело С-159/21](#), не се допуска национална правна уредба, съгласно която, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Следователно когато има становище –същото трябва да е мотивирано като становището на ДАНС, което относно националната сигурност е задължително, за разлика от становището на дирекция "Миграция"/ДМ/. Ответникът сам не може да събере данни за фиктивността на брака, поради което чрез ДМ се извличат данни за посоченото обстоятелство. Съдът намира, че неправилно същото е интерпретирано вкл. беседата на съпругата. Видно от писменото ѝ сведение – няма противоречиви данни. Посоченото там се потвърждава и от изложеното в показанията на лицето. Сама по себе си възрастовата разлика не би трябвало да е индикатор за фиктивен брак

особено в съвременния свят. Видно от показанията на свидетелката М. тя е била наблюдател на конкретните отношения между съпрузите. Те се обичали, държали се мило, съпругът се е познавал със сина на С. Б.. Той го е приел, въпреки разликата, защото е искал майка му да е щастлива. Съдът дава вяра на показанията на свидетелката М., защото е очевиден на отношенията между С. Б. и Х. Б.. Тези отношения не обуславят фиктивност на брака, а точно обратното. Така са били възприети и от свидетелката. Между нейните показания и тези на съпругата има съответствие. Следва да се подчертае, че свидетелката М. е била очевиден и на разговори по телефона чрез WhatsApp. За тези обстоятелства, които са по-подробни – ответникът не е имал данни, но не е следвало да кредитира становището на ДМ. Видно от сведението, попълнено от С. Б. в същото няма противоречия, каквито е открил полицаят изготвил докладната записка. При тези факти, отказът е материално и процесуално незаконосъобразен. Не са изяснени напълно отношенията между съпрузите, за да се направи окончателния извод за фиктивността на брака им. Видно от новосъбраните доказателства и по същество – отказът е материално-незаконосъобразен.

Следователно – жалбата е основателна и следва да се уважи като преписката се върне на ответника за издаване на виза, ако няма други новонастъпили основания за отказ.

Относно разносните на оспорвания в размер на 2410лв., от които 2400лв. заплатено адвокатско възнаграждение следва да се има предвид, че СЕС за минимума на адвокатските хонорари се е произнесъл с решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г. и видно от същото съдът може да го намали и под минимума по Наредба №1/2004г.. В този случай съдът намира основания за последното- делото се е развило в 2 съдебни заседания, не се отличава с конкретна фактическа сложност, има новосъбрани доказателства, които не са били на разположение на ответника, за да не направи извода за нефиктивност на брака, поради което на база на визирана тълкувателна практика на СЕС –съдът намира за обосновано адвокатско възнаграждение от 900лв., или общо разноски от 910лв.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

По жалба на Х. Б., гражданин на К. М., [дата на раждане] с паспорт №FD4530691

ОТМЕНЯ ОТКАЗ за издаване на виза №RBA 2500000V от 25.03.2025г. тип „Д“ постановен от Ръководителя на Консулска служба в Посолството на РБ в Р., К. М., по заявление №RBA 2500000V от 06.01.2025г.

ВРЪЩА преписката на ответника съобразно мотивите.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на Х. Б., гражданин на К. М., [дата на раждане] , с паспорт №FD4530691, разноски по делото в размер на 910лв..

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ, преписи на страните.

Съдия: